

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים קיד.

הש"ס

[illegible]

ת הב"ח

(ב) גמרא לאגדמא הוא
וסימנך:

ה' רצ"ו

[illegible]

רבי יצחק בר אבא דשעמשא. רבי יצחק סתם האמור נאגדתא
ר' יצחק בן פנחס הוא: שמו נא אחי. דשעמשא בן אבא: ונכר
דירוף עיני. מתאוו לאכול כל שעה שהורגלת: קקולי. ירקום:
אֶקֱקִילִי דמסא. ואל אשפתא ער זכר מן מקום שזר בני העיר יושבין
אליהו וזני תוצעין לו לעז: ר' יצחק
מכר על היין. וה"ה
למקדש על הפס: גמ' שטיין גורס
לקידוש שטיין. שם אין לו יין
אליהו פת אינו מקדש: מבתנ' ביבול
לפניו. ירקום: מטבל בחורס. וכו'
לשון הגמרא כדמניא לעיל (דף קז)
השם מטבל דבני מעיים לפי שכל
המכלס ע"י טיבול: מטבל בחורס.
כלומר אם אין שם ירק אחר מטבל
החורס בחורס ואוכל: עד שטיני
לפרסם הפס. קודם שגיע לאותה
חצות שהוא אוכל אחר המנה שהוא
מכר עליה על אילת מרור. ועיבול
דשזון כדי שיכיר תיזוק וישאל לפי
שזין רגליין לא חס לאכול ירק קודם
הטעיה: ביבול לפניו. ירק אחר
טיבול: מנה מרור ומרורס ושני
השטיין ואף על פי שזין הפרוסס
מנה. ולקמיה [קסח]. פריך הואיל ולא
מנה אחרי מימינה לה: גמ'
ואת

דעם 11טן

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא.
ומילתא גנאפי נפשה היא. כל רבי
לא יצחק סהם המזר נשמעתא הוא
רבי יצחק ב"ר אבא רבי יצחק
תתמיס בגרסא הוא רבי יצחק בן
שמואל נא אחי. דשמעתא
אכול כלל ושכ כלל.
אכול כלל לא ידוק ותשכ כלל
ביתקן כלל מתקן לתסור ביתקן.
ולכך רודף עליך. ומתאזה לאכול
כל שעה וסורגלת: דלכיל אליסא.
כלומר נשך שמן תמיד:
נשיש בעייתליסא. כשהלך לתובעו
הקפוטא הוא נסתר שאין ציר מה

[illegible]

וְיִצְחָק יָמִים בְּקִדּוּרָה מְצוּהָ. הֵייוּ סְעוּדָה מִלֵּיל דְּלֹאֲמֵר כְּמִדְרָשׁ
דִּלְיֹל מִדֵּינָה שֶׁל יִצְחָק וְסְעוּדָה וְשׂוֹאֵץ בְּמִ"ה וְכֵן כֵּן לֵבָן
וְדוּקָא שֶׁשׁ שֶׁסּ בְּנֵי אִדָּם מֵהוֹגֵינן כְּדֹאֲמֵרִינן בְּזוּר (סְעִידִין דָּף כג.)
גַּמְ"י הַדֵּעַת שְׂבִירֻשִׁים לֹא הָיוּ מְסֻבִּין כְּסְעוּדָה אֲלָא כִּן יוֹדֵעִין
מִי מִיֻּסָּב עִמָּהֶם:

צריך לנהוג בו בבור. נשאל
למד ממנו דבולד ממנו
אמרינן (אבות פ"ו) גדוד (עשאו) [קראו]
רבו אלופו אע"פ שלא למד אלא
שני דברים מאותו פל:

דאמר אין משגיחים בבית קור.
וא"ת מאי שנא דק"ל

בבית קול דב'ה ולא קי"ל אידיש
דב'ה אלעזר וי"ל דהבא צ"ה הו
רובא אלל דב"ש מחדדי טפי אלל
ההם דב"ק היה כנגד דב'ים אלל
הי וצת קול דב'ה אלל יתה אלל
לכנודו דקאמריין ההם מן השמים
ויבטחו וא"ת אל"כ היכי קאמר דבי
יהושע היה הא דבי יהושע קאי
אלל דב"ה וי"ל מדקאמר אין
משמעיין דב"ש מושל ד(מן השמים)
היה משמע דכל דולתא לית לן
למחל צת ברת קול:

הביאו לפניו. פי' רש"ס ידקום.
ואין נראה מדלא קמני
נדהיא הביאו לפניו חזרת דקמני
בסמוך הביאו לפניו מזה ונראה כפי'
ר"ח הביאו לפניו שלחן שהרי אין
מביאין השלחן עד אחר קידוש ועל
השלחן מונח החזרת:

מטבול בחזרה. כלומר חזרה
החזרת בעיבוד כמו
המשא מטבול בבני מעים וכן מטבול
צירקות ובקרה נני משא הי כי
חקרש הפוך עינין (רמיה ד)
שנמח הפוך בעינים ופי רש"ס
דהא טיבול לאו חזרוקת דהא
אמאי לא בא ערקתני סיפא הביאו
לפנינו מזה וחזרת וחזרוקת ואין זה
רמיה דהא קתא הכא חזרת ותני
ואני כפיא ועוד חזרת חזרן

להעביל בחרוסת משום קפא ומיזה היכא שהטעיוול ראשון הי' בשאר
 ורקות אין לרץ לטבול בחרוסת אללא או בחומץ או במים ומלה כמו
 ששיה יונק ר"ת הכא אמר בגמלה דחרוסת משום קפא וליכא קפא
 אללא במזרז וכו' לר"א בר דרזק דקתמר מזוז וכו' לטעי דלא שיל
 אללא במזרז לזכר דרמדרז את חייסם בחומר (שמות ה) ועוד דלא
 שיך מזוז שטבול ראשון אינו אללא להיכירא ודלא כה"ר יוסף
 שפעה בסדרו וטבול בחרוסת וכן רבינו שלמה בסדרו וה"ר שמעיה:
עד שמיני **בפרשת הפה**. פרשת קרי המזרז שזכר אחר התנה
 ופרשת כלומר ממעבת המאכל כמו שפרשאו להכמה (אבות
 פ"ג מ"ח) שיהיקו ממעיות הלז למאכל ומדקרי למזרז פרשת
 הפה כמו במשנה דמהי הודמת למזרז דקתמר בגמלה:

הביאו לפנינו מצה. לפי שעקר השלחן לפני מי שאומר הגדה ועשה הקדר קמי הביאו לפניו מצה ועקירת שלחן היא כדי שישאל הכן ואזי עונה לו ערין יביאו שלחן לעשות טיבול שמי והכן יישאל למח או מעטלים שמי פתמים ומיד כשעוקרין מחזירין לפניו והמנה והמורד עליו שחר כרץ למח בבגדה מנה לו מורד לו וכדאמר (לפני לו. ולקמן דף קטו): לחם עמי שעוקר עליו דברים הרבה: **אע"פ** שאין חרובת מצה. ואם תאמר תאמי לא אחי חרובת דרשות ומבטל חזרת דמנחה או י"ל דכין דכל עיקר מורד לא יתקן רק בטיבול בחרובת משום קפא לא מקרי בטיול בכך: ואם

וסת הוא דקדקתי לקמן הציאו לפניו מזה וחזרת וחזרת מכלל
 ידן אחר מטעל בחזרת ואוכל: עד שמיני לפרפרה הפת. קודם
 ר דכתיב על מות ומורס (במדרש ט) בתחלה מזה ואח"כ מזה.
 בול ידן קודם סעודה: הביאו לפניו. אחר אותו טיבול: מזה וחזרת
 למה מייתי לה: שני תשניין. בגמרא (ש"ס) מפרש כנגד מ' גמ'
 זמ

עין משפט
נר מצוה

עַד אֲמַי פִּיחַ מַחֲלֵט
מִלֵּה הִלֵּלֵת אֶל מִגֵּד
פִּשְׁתָּן מִלֵּה טוֹשִׁיעַ אֶל־חַי
תַּעֲג סַפֵּר אֶל
עַד בִּי מִי־יִכְנֹס מִלֵּה
שִׁנַּת הִלֵּלֵת אֶל מִגֵּד
פִּשְׁתָּן מִלֵּה טוֹשִׁיעַ אֶל־חַי
רַעֲשׁ סַפֵּר אֶל
עַד גִּי מִי־פִיחַ מַחֲלֵט מִלֵּה
הִלֵּלֵת אֶל מִגֵּד מִי־מִלֵּה
טוֹשִׁיעַ אֶל־חַי מִי־תַעֲג
סַפֵּר אֶל
עַד דִּי מִי־פִיחַ מַחֲלֵט מִלֵּה
הִלֵּלֵת יֵא
עַד הִי מִי־פִיחַ מַחֲלֵט
מִלֵּה הִלֵּלֵת אֶל
מִגֵּד מִלֵּה אֶל

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה אע"פ שאין
החיות מזהו ענין חיי
בדיון וכו' עי' מורו סי'
י"ב ע"ן מהר"ם ברני
תמה על תירוש אשכנז
מפניך ללא"ה דע"ל
החיות מזהו ענין חיי
ולפני' דע"ל ברור דביות
החיות דע"ל י"ב הברין
בדיון דע"ל בעלמא חיי
ואין אכילה עליו מנגל
וימ"ש ה"קס"ן ע"ן במחמת
ד' י"ב ע"ל ד"ה חסדן
וסי' וא"כ ק"ל ללא"ה א"ש
באופן שפירוק החיות
והכין מה שזה אמת
ודברים אחרים
והנלע"ג תבתי הדק
וע"ן דרד"ו חלק ג' דפוס
שירא"ה ש"תקנ"ד שכתב
מורו דני א"ה:

רבינו חננאל

וְיִסְמִינָךְ שְׂמֻעוֹת אֵיךְ יִזְכְּרוּ
לְהוֹדוֹתְךָ כִּי אַתָּה הוּא
בְּעַל הַשְּׁמִירָה. כִּי שָׁמַר
אֶתְּלָתָּה שְׁנֵי בְּעֻלָּתָּה.
כְּלֻמָּה שֶׁנִּשְׁמְרָה לְקֻמָּה
בְּשֵׁר שֶׁזֶם בְּאִשְׁרָא
אֶלֶם, מִתְחַבֵּב בְּעֻלָּתוֹ
לִבּוֹ הַרְבֵּה וְקִצְצוֹ בְּשֵׁר
לִי וְלִי מִיָּד מִיָּד עַד שֶׁתֵּחַן
לִי יָדִי בְּעֻלָּתוֹ אֲבָל מִי
שֶׁמִּנְהוּ לֵאמֹר לֵאמֹר יִרְקָה
שְׂדֵהוּ יִישֵׁב עַל שֶׁהוּא
שֶׁבִּשְׂאֵפֵה אֲחִישֵׁי וְחִישֵׁי,
שֶׁאֵין מִי שֶׁנִּשְׁרֵה בֵּי
מִתְּנֵי מָגוּ לִי כִּי רָאשֵׁי
שֶׁשֶׁ אֲנִי מִכֵּר עַל הַיָּם
וְכִי וְכִי אֶמְכֹּר עַל הַיָּם
הַיֵּן אֲנִי כִּי מִכֵּר עַל
הַיָּם. כִּי יָדִי וְכִי שֶׁבֵּי
שֶׁבֵּי מִכֵּר עַל הַיָּם, כִּי
אֲמִיר מִכֵּר עַל הַיָּם אֲחִי
עַד כִּי מִכֵּר עַל הַיָּם, שֶׁ
גִּירָה לְקִדְוֶשֶׁה שֶׁתִּאָמֵר.
אֵיךְ בִּרְכַּת הַיָּם חֲדָה
בִּרְכַּת הַיָּם אֵינָה חֲדָה
וְהֵן אֲשֶׁנִּי תִירֵד חֲדָה
קִדְוֶה וְהִלְכָתָה כְּכִי,
אֲשֶׁנִּי אֲדָרֵךְ דְּרֵי הַיָּם עַד
אֲדָרֵךְ אֵין מִשְׁמִיחֵי בְּכָה
קוֹל. הוּא אֲדָרֵךְ אֶלֶם הִלְכָה
כְּכִי. הַיָּם לֵאמֹר שֶׁלֵּי
בְּחֻמֹּת, מִי הַיָּם מִכֵּר
שֶׁתֵּחַן מִכֵּר מִכֵּר הַחֻמֹּת
בְּחֻמֹּת וּמִכֵּר כִּי בְּרֹא
שֶׁרֶה לְפִסְתִּי וּמִכֵּר עַד
שֶׁמִּנְהוּ לְפִסְתִּי הַחֻמֹּת.
וְהָיָה עַל אֵילִית הַמֶּלֶךְ.
הַיָּם לֵאמֹר מִנְהוּ מִנְהוּ
וְחֻמֹּת.

אם נראה דל"ר יצחק הנזכר
בשמות' בן אחי הוא בעל
השמועה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones